

AĞITLAR

AĞITLAR

1. Ağıt

1Bölüm

- ¹ O kent ki, insan doluydu,
Nasıl da tek başına kaldı şimdi!
Büyüktü uluslar arasında,
Dul kadına döndü!
Soyluydu iller arasında,
Angarya altına düştü!
- ² Geceleyin acı acı ağlıyor,
Yanaklarında gözyaşı;
Avutan tek kişi bile yok
Bunca oynaşı arasında.
Dostları ona hainlik etti,
Düşman oldu.
- ³ Yahuda acı çekip ağır kölelik ettikten sonra
Sürgün edildi,
Ulusların arasında oturuyor,
Ama rahat bulamıyor.
O sıkıntıdayken ardına düşenler ona yetişti.
- ⁴ Siyon'a giden yollar yas tutuyor,
Çünkü bayramlara gelen yok.
Bütün kapıları ıssız, kâhinleri* inliyor,
Erden kızları sıkıntıda, kendisi de acı çekiyor.
- ⁵ Hasımları başa geçti, düşmanları rahat içinde.
Çok isyan ettiği için RAB ona acı çektiriyor,
Yavruları hasımlarının gözü önünde sürgüne gitti.
- ⁶ Siyon kızının* bütün güzelliği uçtu,
Önderleri otlak bulamayan geyiklere döndü,
Dermanları kesildi
Kendilerini kovalayanların önünde.
- ⁷ Yeruşalim sıkıntı içinde başıboş dolaşırken
Eski günlerdeki varlığını anımsıyor.
Halkı hasmının eline düşüp de
Yardıma koşan çıkmayınca,
Hasımları haline bakıp
Yıkılışına güldüler.
- ⁸ Yeruşalim büyük günah işledi,
Bu yüzden kirlendi.
Ona saygı duyanların hepsi
Şimdi onu hor görüyor,
Çünkü onu çıplak gördüler.
O da inleyip öbür yana dönüyor.
- ⁹ Kirliliği eteklerindeydi,
Sonunu düşünmedi;
Bu yüzden düşüşü korkunç oldu,

Avutanı yok.
<<Ya RAB, düşkün halimi gör,
Çünkü düşmanım kazandı!>>

¹⁰ Değerli her şeyine düşman el uzattı.
Tapınağına başka ulusların girdiğini gördü,
Topluluğuna girmesini yasakladığın uluslar.
¹¹ Halkı inleyip ekmek arıyor,
Yeniden güçlerine kavuşmak için
Değerli neleri varsa ekmekle değiştiler;
<<Bak da gör, ya RAB, ne kadar sefil oldum.>>

¹² <<Ey sizler, yoldan geçenler,
Sizin için önemi yok mu bunun*fa*?
Bakın da görün, başıma gelen dert gibisi var mı?
Öyle bir dert ki, RAB öfkesinin alevlendiği gün
Başıma yağdırdı onu. ^a

---

^a 1:12 <<Sizin için önemi yok mu bunun?>> ya da <<Bunlar sizin başınıza da gelmesin.>>

¹³ Ateş saldı yukarıdan,
Kemiklerimin içine işledi ateş;
Ağ serdi ayaklarıma,
Geri çevirdi beni;
Mahvetti, baygın kaldım bütün gün.

¹⁴ İsyancılarım boyunduruğa döndü,
RAB'bin eliyle birbirine tutturulup
Boynuma geçirildi, gücüm tükendi.
Rab karşı duramadığım
İnsanların eline verdi beni.

¹⁵ Hiç saydı beni savunan yiğitleri,
Gençlerimi kırıp geçirmek için çağrı yaptı ordulara,
Rab erden Yahuda kızını
Üzüm sıkma çukurunda çiğnedi adeta.

¹⁶ <<Ağlıyorum bunlara,
Gözlerimden yaşlar boşanıyor;
Çünkü beni avutan,
Canımı tazeleyen benden uzak.
Çocuklarım şaşkına döndü,
Çünkü düşmanım üstün çıktı.>>

¹⁷ Siyon ellerini açmış,
Ama onu avutan yok.
RAB Yakup soyuna karşı buyruk verdi,
Komşuları ona hasım olsun, dedi.
Yeruşalim aralarında paçavraya döndü.

¹⁸ <<RAB haklıdır, çünkü buyruğuna karşı geldim.
Şimdi dinleyin, ey halklar, çektiğim acıyı görün;
Erden kızlarım, gençlerim sürgüne gitti.

¹⁹ Oynaşlarımı çağırdım,
Ama aldattılar beni.

Yeniden güçlerine kavuşmak için yiyecek ararken
Kâhinlerimle önderlerim kentte can verdi.

- ²⁰ Gör, ya RAB, ne sıkıntılar çektiğimi,
İçim kanıyor, yüreğim buruk,
Çünkü çok asilik ettim;
Dışarıda kılıç beni çocuklarımdan ayırmakta,
İçerdeyse ölüm kol gezmekte.
- ²¹ İnlediğimi duydular,
Beni avutan olmadı.
Bütün düşmanlarım başıma gelen felaketi duydu,
Sen yaptın diye sevinçten coştular.
İlan ettiğin günü getir,
Onlar da benim gibi olsunlar.
- ²² Yaptıkları her kötülüğü anımsa,
İsyanlarımdan ötürü bana ne yaptınsa onlara da yap;
Çünkü sürekli inliyor, baygınlık geçiriyorum.>>

2. Ağıt

2Bölüm

- ¹ Rab öfkelenince Siyon kızını* nasıl bulutla kapladı!
İsrail'in görkemini gökten yere fırlattı,
Öfkelenildiği gün ayağının taburesini anımsamadı.
- ² Yakup soyunun yaşadığı her yeri acımadan yuttu,
Yahuda kızının surlu kentlerini gazabıyla yıktı,
Yerle bir etti onları,
Krallığını ve önderlerini alçalttı.
- ³ Kızgın öfkesiyle İsrail'in gücünü*fb* kökünden kesti,
Düşmanın önünde sağ elini onların üstünden çekti,
Çevresini yiyip bitiren alevli ateş gibi Yakup soyunu yaktı. ^{bb}2:3 <<Gücünü>>: İbranice
<<Boynuzunu>>.
- ⁴ Düşman gibi yayını gerdi,
Hasım gibi sağ elini kaldırdı,
Göz zevkini okşayan herkesi öldürdü,
Gazabını Siyon kızının çadırı üstüne ateş gibi döktü.
- ⁵ Rab adeta bir düşman olup İsrail'i yuttu,
Bütün saraylarını yutup surlu kentlerini yıktı,
Yahuda kızının feryadını, figanını arşa çıkardı.
- ⁶ Bahçe çardağını söker gibi kendi çardağını söküp attı,
Buluşma yerini yok etti,
RAB Siyon'da bayram ve Şabat* günlerini unutturdu,
Şiddetli öfkesi yüzünden kralı da kâhini de reddetti.
- ⁷ Rab sunağını attı,
Tapınağını terk etti;
Siyon saraylarını çeviren surları düşman eline bıraktı.
Bayram gününde olduğu gibi,
Düşman RAB'bin Tapınağı'nda sevinç çığlıkları attı.
- ⁸ RAB Siyon kızının surlarını yıkmaya karar verdi,
İpi gerdi ve yıkmaktan el çekmedi,
İç ve dış surlara yas tutturdu,
İkisinin de gücü tükendi.

---

⁹ Siyon'un kapıları yere battı,
RAB kapı sürgülerini kırıp yok etti,
Kralıyla önderleri başka ulusların arasında kaldı,
Kutsal Yasa uygulanmaz oldu,
Peygamberlerine RAB'den görüm gelmiyor artık.

¹⁰ Siyon kızının ileri gelenleri suskun, yere oturmuş,
Başlarına toprak saçıp çul kuşanmışlar,
Yeruşalim'in erden kızları yere eğmiş başlarını.

¹¹ Gözlerim tükenmekte ağlamaktan,
İçim kanıyor;
Halkımın yıkımından
Yüreğim sızlıyor,
Çünkü kent meydanlarında çocuklarla bebekler bayılmakta.

¹² Kent meydanlarında yaralılar gibi bayılıp
Can çekişirken annelerinin bağrında,
<<Ekmekle şarap nerede?>> diye soruyorlar annelerine.

¹³ Senin için ne diyeyim?
Ey Yeruşalim kızı*, seni neye benzeteyim?
Ey Siyon'un erden kızı, sana neyi örnek göstereyim de
Seni avutayım?
Sendeki gedik deniz kadar büyük,
Kim sana şifa verebilir?

¹⁴ Peygamberlerin senin için boş ve anlamsız görümler gördüler.
Suçunu ortaya çıkarsalardı, eski gönencine kavuşabilirdin;
Oysa seni ayartacak boş görümler gördüler.

¹⁵ Yoldan geçen herkes el çırparak seninle alay ediyor,
Yeruşalim kızına baş sallayıp ıslık çalarak,
<<Bütün dünyanın sevinci, güzellik simgesi dedikleri kent bu mu?>> diyorlar.

¹⁶ Düşmanlarının hepsi seninle alay etti,
Islık çalıp diş gıcırdatarak,
<<Onu yuttuk>> diyorlar,
<<İşte beklediğimiz gün, sonunda gördük onu.>>

¹⁷ RAB düşündüğünü yaptı,
Geçmişte söylediği sözü yerine getirdi,
Yıktı, acımadı,
Düşmanı senin haline sevindirdi,

Hasımlarını güçlü kıldı*fx*. ^{xx2:17} <<Hasımlarını güçlü kıldı>>: İbranice <<Hasımlarının boynuzunu yükseltti>>.

¹⁸ Halk Rab'be yürekten feryat ediyor.
Ey Siyon kızının surları,
Gece gündüz gözyaşın sel gibi aksın!
Dinlenme, gözüne uyku girmesin!

¹⁹ Kalk, gece her nöbet başında haykır,
Rab'bin huzurunda yüreğini su gibi dök!
Her sokak başında açlıktan bayılan çocuklarının başı için O'na ellerini aç.

²⁰ <<Bak, ya RAB, gör! Kime böyle yaptın?
Kadınlar çocuklarını, sevgili yavrularını mı yesin?
Kâhinle peygamber Rab'bin Tapınağı'nda mı öldürülsün?

-
- ²¹ Gençler, yaşlılar sokaklarda, yerlerde yatıyor,
Kılıçtan geçirildi erden kızlarımla gençlerim,
Öfkelendiğin gün öldürdün onları, acımadan boğazladın.
- ²² Bir bayram günü davet eder gibi
Beni dehşete düşürenleri davet ettin her yandan.
RAB'bin öfkelendiği gün kaçıp kurtulan,
Sağ kalan olmadı.
Sevgiyle büyüttüğüm çocuklarımı
Düşmanım yok etti.>>

3. Ağıt

3Bölüm

- ¹ RAB'bin gazap değneği altında acı çeken adam benim.
- ² Beni güttü,
Işıқта değil karanlıkta yürüttü.
- ³ Evet, dönüp dönüp bütün gün bana elini kaldırıyor.
- ⁴ Etimi, derimi yıprattı, kemiklerimi kırdı.
- ⁵ Beni kuşattı,
Acı ve zahmetle sardı çevremi.
- ⁶ Çoktan ölmüş ölümler gibi
Beni karanlıkta yaşattı.
- ⁷ Çevreme duvar çekti, dışarı çıkamıyorum,
Zincirimi ağırlaştırdı.
- ⁸ Feryat edip yardım isteyince de
Duama set çekiyor.
- ⁹ Yontma taşlarla yollarımı kesti,
Dolaştırdı yollarımı.
- ¹⁰ Benim için O pusuya yatmış bir ayı,
Gizlenmiş bir aslandır.
- ¹¹ Yollarımı saptırdı, paraladı,
Mahvetti beni.
- ¹² Yayını gerdi, okunu savurmak için
Beni nişangah olarak dikti.
- ¹³ Oklarını böbreklerime sapladı.
- ¹⁴ Halkımın önünde gülünç düştüm,
Gün boyu alay konusu oldum türkülerine.
- ¹⁵ Beni acıya doyurdu,
Bana doyasıya pelinsuyu içirdi.
- ¹⁶ Dişlerimi çakıl taşlarıyla kırdı,
Kül içinde diz çöktürdü bana.
- ¹⁷ Esenlik yüzü görmedi canım,
Mutluluğu unuttum.
- ¹⁸ Bu yüzden diyorum ki,
<<Dermanım tükendi,
RAB'den umudum kesildi.>>
- ¹⁹ Acımı, başıboşluğumu,
Pelinotuyla ödü anımsa!
- ²⁰ Hâlâ onları düşünmekte
Ve sıkılmaktayım.

---

²¹ Ama şunu anımsadıkça umutlanıyorum:

²² RAB'bin sevgisi hiç tükenmez*fc*,

Merhameti asla son bulmaz; ^c3:22 <<RAB'bin sevgisi hiç tükenmez>> ya da <<RAB'bin sevgisi sayesinde yok olmadık.>>

²³ Her sabah tazelenir onlar,

Sadakatin büyüktür.

²⁴ <<Benim payıma düşen RAB'dir>> diyor canım,

<<Bu yüzden O'na umut bağlıyorum.>>

²⁵ RAB kendisini bekleyenler,

O'nu arayan canlar için iyidir.

²⁶ RAB'bin kurtuluşunu sessizce beklemek iyidir.

²⁷ İnsan için boyunduruğu gençken taşımak iyidir.

²⁸ RAB insana boyunduruk takınca,

İnsan tek başına oturup susmalı;

²⁹ Umudunu kesmeden yere kapanmalı,

³⁰ Kendisine vurana yanağını dönüp

Utanca doymalı;

³¹ Çünkü Rab kimseyi sonsuza dek geri çevirmez.

³² Dert verse de,

Büyük sevgisinden ötürü yine merhamet eder;

³³ Çünkü isteyerek acı çektirmez,

İnsanları üzmez.

³⁴ Ülkedeki bütün tutsakları ayak altında ezmeyi,

³⁵ Yüceler Yücesi'nin huzurunda insan hakkını saptırmayı,

³⁶ Davasında insana haksızlık etmeyi

Rab doğru görmez.

³⁷ Rab buyurmadıkça kim bir şey söyler de yerine gelir?

³⁸ İyilikler gibi felaketler de Yüceler Yücesi'nin ağzından çıkmıyor mu?

³⁹ İnsan, yaşayan insan

Niçin günahlarının cezasından yakınır?

⁴⁰ Davranışlarımızı sınavıp gözden geçirelim,

Yine RAB'be dönelim.

⁴¹ Ellerimizin yanısıra yüreklerimizi de göklerdeki Tanrı'ya açalım:

⁴² <<Biz karşı çıkıp başkaldırdık,

Sen bağışlamadın.

⁴³ Öfkeyle örtünüp bizi kovaladın,

Acımadan öldürdün.

⁴⁴ Dualar sana erişmesin diye

Bulutları örtündün.

⁴⁵ Uluslar arasında bizi pislige, süprüntüye çevirdin.

⁴⁶ Düşmanlarımızın hepsi bizimle alay etti.

⁴⁷ Dehşet ve çukur, kırgın ve yıkım çıktı önümüze.>>

⁴⁸ Kırılan halkım yüzünden

Gözlerimden sel gibi yaşlar akıyor.

⁴⁹ Durup dinmeden yaş boşanıyor gözümden,

⁵⁰ RAB göklerden bakıp görünceye dek.

⁵¹ Kentimdeki kızların halini gördükçe

Yüreğim sızlıyor.

-
- ⁵² Boş yere bana düşman olanlar bir kuş gibi avladılar beni.
⁵³ Beni sarnıca atıp öldürmek istediler,
Üzerime taş attılar.
⁵⁴ Sular başımdan aştı, <<Tükendim>> dedim.
- ⁵⁵ Sarnıcın dibinden seni adınla çağırdım, ya RAB;
⁵⁶ Sesimi, <<Ahıma, çağırma kulağımı kapama!>> dediğimi duydun.
⁵⁷ Seni çağırınca yaklaşıp, <<Korkma!>> dedin.
⁵⁸ Davamı sen savundun, ya Rab,
Canımı kurtardın.
⁵⁹ Bana yapılan haksızlığı gördün, ya RAB,
Davamı sen gör.
⁶⁰ Benden nasıl öğ aldıklarını,
Bana nasıl dolap çevirdiklerini gördün.
⁶¹⁻⁶² Aşağılamalarını, ya RAB,
Çevirdikleri bütün dolapları,
Bana saldıranların dediklerini,
Gün boyu söylendiklerini duydun.
⁶³ Oturup kalkışlarına bak,
Alay konusu oldum türkülerine.
⁶⁴ Yaptıklarının karşılığını ver, ya RAB.
⁶⁵ İnat etmelerini sağla,
Lanetin üzerlerinden eksilmesin.
⁶⁶ Göklerinin altından öfkeyle kovala, yok et onları, ya RAB.

4. Ağıt

4Bölüm

- ¹ Altın nasıl donuklaştı,
Saf altın nasıl değişti!
Kutsal taşlar sokak başlarına dağılmış.
² Değerleri saf altınla ölçülen Siyon çocukları
Nasıl çömlekçi işi, toprak testi yerine sayılır oldu!
³ Çakallar bile meme verip yavrularını emzirir,
Ama halkım çöldeki devekuşları kadar acımasız oldu.
⁴ Susuzluktan emzikteki bebeklerin dili damağına yapışıyor,
Çocuklar ekmek istiyor, veren yok.
⁵ Onlar ki, yemeğin en iyisini yerlerdi,
Sokaklarda perişan oldular;
Onlar ki, al giysiler içinde büyüdüler,
Çöp yığınlarını kapışır oldular.
⁶ Halkımın suçu el değmeden, bir anda yıkılan
Sodom'un günahından daha büyüktür.
⁷ Beyleri kardan temiz, süten aktılar,
Bedence mercandan kızıl, laciverttaşı kadar biçimliydiler.
⁸ Şimdiyse görünüşleri kömürden kara,
Sokaklarda tanınmaz oldular.
Bir deri bir kemiğe döndüler, odun gibi kurudular.
⁹ Kılıçla öldürülenler kıtlıktan ölenlerden mutludur,
Çünkü kıtlıktan ölenler tarla ürününün yokluğundan yıpranarak erimekteler.
¹⁰ Merhametli kadınlar çocuklarını elleriyle pişirdiler,

-
- Halkım kırılırken yiyecek oldu bu kendilerine.
- ¹¹ RAB öfkesini boşalttı, kızgın öfkesini döktü,
Temellerini yiyip bitiren ateşi Siyon'un içinde tutuşturdu.
- ¹² Dünyadaki kralların ve insanların hiçbiri
Yeruşalim kapılarından hasımların, düşmanların gireceğine inanmazdı.
- ¹³ Peygamberlerinin günahı, kâhinlerinin suçu yüzündendi bu,
Çünkü onlar kentin ortasında doğruların kanını döktüler.
- ¹⁴ Sokaklarda körler gibi dolaşıyorlar,
Kanla kirlendikleri için kimse giysilerine dokunamıyor.
- ¹⁵ <<Çekilin! Kirliler!>> diye bağırdılar onlara,
<<Çekilin! Çekilin! Dokunmayın!>>
Kaçıp başıboş dolaştıklarında,
Öteki uluslar, <<Artık burada kalmasınlar>> dediler.
- ¹⁶ RAB kendisi dağıttı onları,
Artık yüzlerine bakmayacak.
Kâhinleri saymadılar, yaşlılara acımadılar.
- ¹⁷ Boş yere yardım beklemekten gözlerimizin ferisi sönüyor,
Gözetleme kulesinde bizi kurtaramayacak bir ulusu bekledikçe bekledik.
- ¹⁸ İzlerimizi sürüyorlar,
Sokaklarımızda gezemez olduk.
Sonumuz yaklaştı, günlerimiz tükendi,
Çünkü sonumuz geldi.
- ¹⁹ Bizi kovalayanlar gökteki kartallardan çevikti,
Dağların üstünde kovaladılar bizi,
Çölde bize pusu kurdular.
- ²⁰ Yaşam soluğumuz,
RAB'bin meshettiği* kral onların çukurunda yakalandı;
Hani onun için, <<Ulusların arasında onun gölgesinde yaşayacağız>>
dediğimiz.
- ²¹ Ūs ülkesinde yaşayan Edom kızı, sevin, coş,
Ancak kâse* sana da gelecek, sarhoş olup soyunacaksın.
- ²² Ey Siyon kızı*, suçunun cezası sona erdi,
RAB bir daha seni sürgüne göndermeyecek.
Ama, ey Edom kızı, suçun yüzünden seni cezalandırıp günahlarını ortaya
çıkarmak.

5. Ağıt

5Bölüm

- ¹ Anımsa, ya RAB, başımıza geleni,
Bak da utancımızı gör.
- ² Mülkümüz yabancılara geçti,
Evlerimiz ellere.
- ³ Öksüz kaldık, babasız,
Annelerimiz dul kadınlara döndü.
- ⁴ Suyumuzu parayla içtik,
Oyunumuzu parayla almak zorunda kaldık.
- ⁵ Bizi kovalayanlar ensemizde,
Yorgun düştük, rahatımız yok.

-
- ⁶ Ekmek için
Mısır'a, Asur'a el açtık.
- ⁷ Atalarımız günah işledi,
Ama artık onlar yok;
Suçlarının cezasını biz yüklendik.
- ⁸ Köleler üstümüzde saltanat sürüyor,
Bizi ellerinden kurtaracak kimse yok.
- ⁹ Çöldeki kılıçlı haydutlar yüzünden
Ekmeğimizi canımız pahasına kazanıyoruz.
- ¹⁰ Kıtlığın yakıcı sıcağından
Derimiz fırın gibi kızardı.
- ¹¹ Siyon'da kadınların,
Yahuda kentlerinde erden kızların ırzına geçtiler.
- ¹² Önderler ellerinden asıldı,
Yaşlılar saygı görmedi.
- ¹³ Değirmen taşını gençler çevirdi,
Çocuklar odun yükü altında tökezledi.
- ¹⁴ Yaşlılar kent kapısında oturamaz oldu,
Gençler saz çalmaz oldu.
- ¹⁵ Yüreğimizin sevinci durdu,
Oyunumuz yasa döndü.
- ¹⁶ Taç düştü başımızdan,
Vay başımıza!
Çünkü günah işledik.
- ¹⁷ Bu yüzden yüreğimiz baygın,
Bunlardan ötürü gözlerimiz karardı.
- ¹⁸ Viran olan Siyon Dağı'nın üstünde
Çakallar geziyor!
- ¹⁹ Ama sen, sonsuza dek tahtında oturursun, ya RAB,
Egemenliğin kuşaklar boyu sürer.
- ²⁰ Niçin bizi hep unutuyorsun,
Neden bizi uzun süre terk ediyorsun?
- ²¹ Bizi kendine döndür, ya RAB, döneriz,
Eski günlerimizi geri ver.
- ²² Bizi büsbütün attıysan,
Bize çok öfkelenmiş olmalısın.